# Ποιοι είναι οι «Απελευθερωτές» της Συρίας; Λιθοβολισμοί γυναικών, Εξαναγκαστικοί γάμοι και άλλα «φιλελεύθερα»

«Μια γριά σταυροκοπιέται. Κύριε των Δυνάμεων. Των Δυτικών, βεβαίως δυνάμεων». Κάπως έτσι επέλεξε ο Τάσος Λειβαδίτης να στιγματίσει την παρέμβαση των Δυτικών δυνάμεων που βασίστηκαν στα πιο συντηρητικά στοιχεία στην Ελλάδα του 1950 για να κρατήσουν τη χώρα στο άρμα τους.

Μια αντίστοιχη προσευχή, στις Δυτικές δυνάμεις θα πρέπει να κάνουν τις τελευταίες μέρες οι τζιχαντιστές της Συρίας, που ενισχύονταν έτσι κι αλλιώς για πολλά χρόνια, αλλά τις τελευταίες εβδομάδες χάρη στις επιθέσεις του Ισραήλ στη Χεζμπολάχ με τα όπλα της Δύσης και χάρη στους σχεδιασμούς της Τουρκίας βρίσκονται να κυριαρχούν στη Συρία.

**Οι τρομοκράτες που έγιναν αρνάκια;**

Οι μαχητές του HTS από καταζητούμενοι τρομοκράτες, αναβαπτίζονται μέσα σε λίγο καιρό σε απελευθερωτές. Η προσπάθεια των μεγάλων Δυτικών ΜΜΕ να αποσιωπήσουν τα εγκλήματα ή να τονίσουν την αλλαγή είναι αρκετά συγκινητική, όπως κάθε προσπάθεια κάποιου που θυσιάζει τη φήμη του για να βοηθήσει κάτι που θεωρεί ανώτερο σκοπό.

Η Telegraph δημοσίευσε μια ανάλυση με τίτλο «Πώς οι «φιλικοί προς την διαφορετικότητα» τζιχαντιστές της Συρίας σχεδιάζουν να οικοδομήσουν ένα κράτος», ενώ το France24 εστίασε στους μετριοπαθείς μετασχηματισμούς της οργάνωσης και στον πόλεμό της εναντίον του ISIS. Πρόκειται για απόπειρες που θυμίζουν σε πάθος την προσπάθεια του Independent το 1991 να βαφτίσει τον Οσάμα Μπιν Λάντεν μαχητή της ελευθερίας, επειδή πολεμούσε έναν αντίπαλο των ΗΠΑ, τη Σοβιετική Ένωση.

Φυσικά οι ομοιότητες του καθεστώτος Άσαντ με τη Σοβιετική Ένωση αρχίζουν και τελειώνουν με την αντιπαλότητα προς τις ΗΠΑ και στόχος του παρόντος άρθρου δεν είναι σε καμία περίπτωση να καλλωπίσει ένα καθεστώς σαν αυτό. Όμως όσο μελάνι κι αν χυθεί, όσα λεφτά κι αν δοθούν για την Δυτική κοινή γνώμη, αυτό που έρχεται μόνο απελευθέρωση δεν μπορεί να θεωρηθεί.

**Οι Φιλελεύθερες αξίες στην κατάψυξη**

Δεν χρειάζεται να είναι κανείς υποστηρικτής της επάρατης Woke ατζέντας για να διαφωνεί με τους εξαναγκαστικούς γάμους γυναικών. Ούτε πρέπει να κρατάει τα πανό σε φεμινιστικές πορείες για να

πιστεύει ότι καλό είναι να μην πετροβολούμε γυναίκες μέχρι θανάτου, ή να πετάμε ομοφυλόφιλους απ'τα μπαλκόνια. Καλό είναι οι γυναίκες να μπορούν να κυκλοφορούν έξω χωρίς τη συνοδεία άντρα (mahram) και να έχουν τη δυνατότητα να πάρουν διαζύγιο. Δεν χρειάζεται κανείς να είναι μελετητής του Τόμας Τζέφερσον για να διαφωνεί με τα βασανιστήρια, ούτε να έχει περάσει τη ζωή του σε ανθρωπιστικές οργανώσεις για να αντιτίθεται στην απαγωγή παιδιών και στη στράτευση άλλων παιδιών από τα 15.

Το εγκληματικό ιστορικό της τρομοκρατικής οργάνωσης Hay'at Tahrir al-Sham (HTS) δεν εμπόδισε Νετανιάχου να δηλώσει: «Τείνουμε ένα χέρι ειρήνης σε όλους εκείνους που βρίσκονται πέρα από τα σύνορά μας στη Συρία. Στους Δρούζους, στους Χριστιανούς, στους Κούρδους και στους Μουσουλμάνους που θέλουν να ζήσουν ειρηνικά με το Ισραήλ.» Ενώ δήλωσε μεταξύ άλλων ότι θα υπάρχει στενή παρακολούθηση των εξελίξεων «αν μπορούμε να δημιουργήσουμε σχέσεις γειτνίασης και ειρηνικές σχέσεις με τις νέες δυνάμεις που αναδύονται στη Συρία, αυτή είναι η επιθυμία μας». Μάλιστα, για να μην υπάρχουν παρανοήσεις σχετικά με ότι συνέβη έσπευσε να αναγνωρίσει την κατάρρευση του καθεστώτος Άσαντ ως «το άμεσο αποτέλεσμα» της δράσης του Ισραήλ κατά της Χεζμπολάχ και του Ιράν.

Όμως σε κάτι τέτοιες περιπτώσεις ο χορός με τον ιμπεριαλισμό είναι όπως το τάνγκο: Θέλει δύο. Η HTS έσπευσε να δώσει τα διαπιστευτήριά της, στο Ισραήλ και στην Δύση ότι δεν θα κινηθεί επιθετικά απέναντι στο Ισραήλ και ο ηγέτης της Abu Mohammed al-Jawlani καλέστηκε από το CNN για μια συνέντευξη στην οποία τοποθετήθηκε σαν ένας μετριοπαθής φιλοδυτικός πολιτικός.

Βέβαια, σε κάθε βραδιά τάνγκο, τα ζευγάρια μπορούν να αλλάζουν.

Έτσι κι εδώ δεν είναι μόνο το Ισραήλ που τρίβει τα χέρια του. «Είναι δύσκολο να πιστέψει κανείς ότι οι εξεγερμένοι εξαπέλυσαν αυτή την επίθεση χωρίς την έγκριση της Τουρκίας. Διαφορετικά, δεν θα μπορούσαν να προχωρήσουν», δήλωσε ο Oren Peri, ειδικός σε θέματα Συρίας στο Ινστιτούτο Έρευνας Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης Μέσης Ανατολής (MEMRI). «Αν η Άγκυρα ήταν αντίθετη, θα επενέβαινε άμεσα ή με πολιτοφυλακές που υποστηρίζονται από την Τουρκία για να τους σταματήσει. Αλλά η Τουρκία έχει σίγουρα συμφέρον από την εν εξελίξει επιχείρηση», πρόσθεσε.

Φυσικά η ενίσχυση των Τζιχαντιστών από τις χώρες της Δύσης και το ΝΑΤΟ δεν αποτελεί κάποιο πρόσφατο φαινόμενο. Το έγκριτο περιοδικό Foreign Policy ανέφερε το 2018 ότι το Ισραήλ παρείχε κρυφά όπλα και κονδύλια σε τουλάχιστον 12 οργανώσεις στη Συρία, δίνοντας ακόμα και μηνιαίο μισθό στα μέλη τους. Την ενίσχυση επιβεβαίωσε το 2019 και ο απερχόμενος, τότε, αρχηγός του Ισραηλινού στρατού Gadi Eisenkot.

Η (ιατρική) βοήθεια βοήθεια των στρατιωτών της Al-Qaeda, από το Ισραήλ είναι ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα. Όταν τραυματίζονταν πολεμώντας το καθεστώς του Άσαντ, μπορούσαν να προσφύγουν στο Ισραήλ, να γίνουν καλά και να επιστρέψουν στις θέσεις τους, όπως δείχνει ρεπορτάζ της Jerusalem Post. Υποτίθεται ότι επρόκειτο για ανθρωπιστικό καθήκον του Ισραήλ. Θα μπορούσαν ποτέ άραγε οι μαχητές της Χεζμπολάχ αν τραυματιστούν, να τους περιθάλψει το Ισραήλ και μετά να τους

αφήσει να επιστρέψουν στη μάχη ενάντια στον ISIS; Ρητορικό το ερώτημα.

Ένα ακόμα τεκμήριο είναι το ηλεκτρονικό μήνυμα που είχε στείλει ο κορυφαίος σύμβουλος της Υπουργού Εξωτερικών των ΗΠΑ, Jake Sullivan στην ίδια την Υπουργό Hilary Klinton, το 2012: «Η Al-Qaeda είναι με τη δική μας πλευρά στη Συρία», ανέφερε στο μήνυμα που δημοσιοποιήθηκε από τα Wikileaks.

«Με τη δική μας πλευρά» φαίνεται να θεωρεί την HTS και ο Καγκελάριος της Γερμανίας, Όλας Σολτς που μίλησε για «ευκαιρία» και «καλό νέο». Ο Μακρόν πήρε τη σκυτάλη κάνοντας λόγο για πτώση του «κράτους της Βαρβαρότητας».

Τα παραπάνω δεδομένα ίσως εξηγούν πολλά και για αυτό το περίεργο φαινόμενο στη δημόσια σφαίρα της Δύσης: όση μελάνη χύθηκε στα κυρίαρχα ΜΜΕ για τη Χαμάς, τόση σιωπή επικράτησε για την HTS που φαίνεται ότι θα κυβερνάει από αύριο τη Συρία (ή ότι μείνει από αυτήν). Μια περίεργη σιωπή για μια οργάνωση που αποτελεί διάσπαση της Al-Qaeda, στελεχώνεται από πολλά πρώην μέλη του ISIS, και θεωρείται ακόμα Τρομοκρατική οργάνωση από τις ΗΠΑ και τον ΟΗΕ, παρά το επιχειρούμενο rebranding με την αλλαγή της οργάνωσης από Al-Nusra σε HTP. Συγκεκριμένα, «το 2016, ο Jawlani διέκοψε τους δεσμούς του με την Al-Qaeda, μετονομάζοντας την ομάδα σε Jabhat Fatah al-Sham και αργότερα σε Hayat Tahrir al-Sham (HTS) το 2017», όπως αναφέρει χαρακτηριστικά το BBC.

**Τα εγκλήματα που «απελευθερωτές» & Δυτικοί θα ήθελαν να ξεχάσουν**

Παρά τις αλλαγές, οι ΗΠΑ διατήρησαν αμοιβή 10 εκατομμυρίων δολαρίων για πληροφορίες σχετικά με τον εντοπισμό του Jawlani. «Οι δυτικές δυνάμεις θεώρησαν ότι η διάσπαση ήταν μια βιτρίνα» σύμφωνα με το BBC. Το 2017, σε μια από τις πρώτες δράσεις της, η ομάδα ανέλαβε την ευθύνη για βομβιστική επίθεση στη Δαμασκό που στοίχισε τη ζωή σε τουλάχιστον 43 άτομα, στην πλειονότητά τους Ιρακινούς Σιίτες προσκυνητές.

Ας δούμε όμως, πιο συγκεκριμένα, ποια είναι η HTS, μέσα από την εφαρμογή της πολιτικής της, στο Ιντλίμπ το οποίο σχεδόν ελέγχει τα τελευταία χρόνια, με πληθυσμό πάνω από 4 εκατομμύρια ανθρώπους.

Η HTS ερμηνεύει αυστηρά τις αρχές του ισλαμικού νόμου (σαρία) με τρόπο που κάνει συστηματικές διακρίσεις εις βάρος των γυναικών και των κοριτσιών. Για παράδειγμα, οι γυναίκες και τα κορίτσια απαιτείται να λάβουν την έγκριση των ανδρών κηδεμόνων τους (wali) πριν συνάψουν γάμο, και οι κηδεμόνες έχουν επιπλέον την εξουσία να επιβάλλουν γάμο σε μια γυναίκα ή ένα κορίτσι χωρίς τη ρητή συγκατάθεσή της. Ένας άνδρας μπορεί επιπλέον να χωρίσει τη σύζυγό του με μονομερή αποκήρυξη (talaq) και δεν υποχρεούται να δικαιολογήσει τους λόγους που τον οδήγησαν σε αυτό. Με την επανάληψη της λέξης "talaq" τρεις φορές, το διαζύγιο θεωρείται αμετάκλητο (bain).

Μια γυναίκα ή ένα κορίτσι, από την άλλη πλευρά, πρέπει να λάβει τη συγκατάθεση του συζύγου της πριν από το διαζύγιο, ή πρέπει να λάβει δικαστική ακύρωση από δικαστήριο της Σαρία της HTS βάσει συγκεκριμένων λόγων (δηλαδή ζημιών) που της προκάλεσε ο σύζυγός της. Σε όλα αυτά τα

δικαστήρια στην επαρχία Ιντλίμπ, η HTS σταθμίζει τη μαρτυρία δύο γυναικών ως ισότιμη με εκείνη ενός άνδρα. Μάλιστα, οι μητέρες μπορεί να χάσουν το δικαίωμα επιμέλειας των παιδιών τους εάν ξαναπαντρευτούν. Επιπλέον, η υπακοή θεωρείται καθήκον της συζύγου, ενώ η ανυπακοή (μια εξαιρετικά ασαφής έννοια που αφήνεται στην ερμηνεία των νομικών-μελών της τρομοκρατικής ομάδας) έχει ως αποτέλεσμα να χάνει το δικαίωμά της να την συντηρεί ο άντρας, σύμφωνα με ευρήματα που κατατέθηκαν στην Ανεξάρτητη Διεθνή Επιτροπή Έρευνας για τη Συριακή Αραβική Δημοκρατία, που συστάθηκε από τον ΟΗΕ

Ο εξαναγκαστικός γάμος φαίνεται να έχει εφαρμοστεί εκτεταμένα υπό την εξουσία της HTS και σε άλλες περιπτώσεις. Σύμφωνα με το έγκριτο Middle East Eye (MEE) πολλές γυναίκες προκειμένου να μπορέσουν να φύγουν, από στρατόπεδα που τις κρατούσαν, θα έπρεπε να συμφωνήσουν να παντρευτούν κάποιον άντρα από τους μαχητές της HTS αλλιώς κινδύνευαν να πέσουν θύματα διακίνησης στην Τουρκία.

Σε ορισμένες περιπτώσεις, σύμφωνα με τις πηγές του MEE, οι γυναίκες που κατάφεραν να διαφύγουν καταδιώχθηκαν από τις δυνάμεις ασφαλείας της HTS και είτε φυλακίστηκαν είτε επιστράφηκαν αναγκαστικά στο καμπ της al-Jumailya.

Όμως, η ακραία καταπίεση των γυναικών από τους νέους φίλους της Δύσης δεν σταματά στον εξαναγκαστικό γάμο. Το Ιντλίμπ φιλοξενεί πάνω από 2 εκατομμύρια εσωτερικά εκτοπισμένους, εκ των οποίων 1,4 εκατομμύρια ζουν σε καταυλισμούς και 78% των οποίων είναι γυναίκες και παιδιά. Λόγω αυτής της σύστασης ονομάζονται και «καταυλισμοί για χήρες». Υπολογίζεται ότι υπάρχουν περίπου 5055 τέτοιοι χώροι που λειτουργούν με την άδεια της ελεγχόμενης από τηβ HTS λεγόμενη «κυβέρνησης σωτηρίας» (SSG).

Σύμφωνα με έκθεση της Ανεξάρτητης Διεθνούς Επιτροπή Έρευνας για τη Συριακή Αραβική Δημοκρατία που συστάθηκε με εντολή του Συμβουλίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του ΟΗΕ, το 2017, η «κυβέρνηση σωτηρίας» ανακοίνωσε ότι οι χήρες υποχρεούνται να διαμένουν με έναν άνδρα κηδεμόνα και απαγορεύεται να ζουν μόνες τους, προκειμένου «να προστατεύσουν τη φήμη τους». Σε ορισμένους καταυλισμούς χηρείας, η διοίκηση του καταυλισμού απαγορεύει ρητά στις γυναίκες να αναλάβουν εργασία εκτός των εγκαταστάσεων, σύμφωνα με την έκθεση για τον «έμφυλο αντίκτυπο της σύγκρουσης στη Συριακή Αραβική Δημοκρατία, στις γυναίκες και στα κορίτσια» που εξέδωσε ο ΟΗΕ.

Εκτός αυτών έχουν υπάρξει αναφορές για διατάγματα της HTS σε όλη την επαρχία Ιντλίμπ, τα οποία απαιτούν από τις γυναίκες και τα κορίτσια άνω των 9 ετών να φορούν ένα μαύρο ή σκούρο καφέ χρώμα jalabiya, ή ένα φαρδύ ένδυμα, όταν βγαίνουν σε εξωτερικούς χώρους. Δεν μπορούν να βάζουν φορέματα με έντονα χρώματα, πρέπει να καλύπτουν τα μαλλιά τους και δεν μπορούν να μακιγιάρουν το πρόσωπό τους.

Η HTS έχει αρνηθεί την πρόσβαση σε εστιατόρια σε γυναίκες που δεν κυκλοφορούν με αυτόν τον τρόπο. Οποιαδήποτε παράβαση των κανόνων μπορεί να τιμωρηθεί με μαστίγωμα. Οι αρχές της HTS

παρεμβαίνουν περαιτέρω στην ελευθερία έκφρασης και μετακίνησης των γυναικών και των κοριτσιών, μεταξύ άλλων ελέγχοντας τις γυναίκες επιβάτισσες στα σημεία ελέγχου, διώχνοντάς τες από τα μέσα μαζικής μεταφοράς αν θεωρηθεί ότι φορούν «απρεπή φορέματα» και απειλώντας τους οδηγούς με πρόστιμο αν επιτρέψουν σε «ακατάλληλα» ντυμένες γυναίκες να επιβιβαστούν στα λεωφορεία τους. Προκειμένου να αποφύγουν τον δημόσιο έλεγχο και τον στιγματισμό από την HTS, πολλές γυναίκες έχουν συνειδητά σταματήσει να επισκέπτονται δημόσιους χώρους, σύμφωνα με έγγραφο από την αίθουσα συνεδριάσεων της Ανεξάρτητης Διεθνούς Επιτροπής Έρευνας για τη Συριακή Αραβική Δημοκρατία η οποία συστάθηκε από τον ΟΗΕ.

Μια γυναίκα δήλωσε χαρακτηριστικά στον οργανισμό «Σύριοι για την Αλήθεια και τη Δικαιοσύνη» που συνεργάζεται με την κυβέρνηση των ΗΠΑ:

«Συχνά με παρενοχλούσαν επειδή δεν φορούσα ρούχα συμβατά με τη Σαρία. Όταν ακόμα δίδασκα, ο διευθυντής του σχολείου με απέβαλε επειδή αρνήθηκα να φορέσω νικάμπ (κάλυμμα προσώπου) και αβάγια (μακρύ φαρδύ ένδυμα)». Επομένως με βάση τον φιλοδυτικό οργανισμό μια γυναίκα έχασε τη δουλειά της γιατί αρνήθηκε να φορέσει την πιο αυστηρή από όλες τις ισλαμικές ενδυμασίες, η οποία καλύπτει ακόμα και το πρόσωπο, αφήνοντας εκτεθειμένα μόνο τα μάτια.

Όμως η καταπίεση δεν αφορά μόνο τις γυναίκες. «Η HTS στο Ιντλίμπ και οι παρατάξεις του Συριακού Εθνικού Στρατού στο δυτικό Χαλέπι βασάνισαν και κράτησαν αυθαίρετα ανθρώπους, μεταξύ άλλων με τρόπο που ισοδυναμεί με αναγκαστική εξαφάνιση.» σημείωνε το συμβούλιο ανθρωπίνων δικαιωμάτων του ΟΗΕ, προσθέτοντας, μάλιστα, ότι θεμελιώδεις ελευθερίες παρέμειναν περιορισμένες και οι φωνές κριτικής σε αυτές τις περιοχές, καταστάλθηκαν

Όμως, η HTS είναι μια οργάνωση με ιστορία πολύ πριν το 2017 που έλαβε το τελευταίο όνομά της. Μια ιστορία που θα ήθελε πολύ να ξεχάσει...

Δύο γυναίκες φέρεται να εκτελέστηκαν τον Ιανουάριο του 2015 στο Maarrat Misrin και στη Hafsarjah μετά την απόφαση τοπικού δικαστηρίου της σαρία ότι είχαν διαπράξει μοιχεία το 2015, όταν η Al-Nusra ανέλαβε τον έλεγχο ορισμένων πόλεων και χωριών στην Ιντλίμπ.

Στις αρχές του 2016, δύο άνδρες, που κατηγορούνταν ότι ήταν ομοφυλόφιλοι, πετάχτηκαν από τον τρίτο όροφο ενός κτιρίου στο Χαν Σεϊχούν (Ιντλίμπ). Τα χέρια τους ήταν δεμένα πίσω από την πλάτη τους και οι μαχητές της Jabhat al-Nusra ανακοίνωσαν από τα μεγάφωνα την κατηγορία της ομοφυλοφιλίας. Και μετά το πρώτο rebranding όμως, η βαρβαρότητα συνεχίστηκε. Τον Σεπτέμβριο του 2016, άντρες της νεοσύστατης αυτοαποκαλούμενης Jabhat Fatah al-Sham (που αποτελεί πρόδρομο της HTS) εκτέλεσαν επτά άνδρες στη Ραστάν (Χομς) κατηγορώντας τους ότι ήταν ομοφυλόφιλοι. Στα τέλη Αυγούστου 2016, η Jabhat Fatah al-Sham λιθοβόλησε μέχρι θανάτου μια γυναίκα από το Χάις, ένα χωριό στην επαρχία Ιντλίμπ, αφού μέλη της τρομοκρατικής οργάνωσης την κατηγόρησαν ότι είχε εξωσυζυγική σχέση.

Η HTS δεν δίσταζε να στρατολογεί στον πόλεμο μικρά παιδιά εκμεταλλευόμενη την ανάγκη των οικογενειών τους για ένα πιάτο φαγητό. Ένας ακτιβιστής ανθρωπίνων δικαιωμάτων από την Ιντλίμπ,

ο οποίος προτίμησε να διατηρήσει την ανωνυμία του για λόγους ασφαλείας, δήλωσε στον North Press ότι «κάθε τόσο η οργάνωση απευθύνει ένα κάλεσμα στο όνομα του τζιχάντ και στέλνει τους υποστηρικτές της στα τζαμιά για να παρακινήσουν τους νέους να πολεμήσουν».

Πρόσθεσε ότι «οι μηνιαίοι μισθοί για τα παιδιά που στρατολογούνται στις τάξεις της οργάνωσης είναι κάπως αποδεκτοί σε σύγκριση με τις υπόλοιπες εργασίες που είναι διαθέσιμες σε ένα παιδί που αναζητά εργασία, γεγονός που ωθεί δεκάδες ανθρώπους να ενταχθούν στις μάχες». Ανέφερε επίσης ότι: «Οι ομάδες αυτές κατευθύνουν δεκάδες παιδιά να πολεμήσουν, υποβάλλοντάς τα σε μαθήματα που τα κάνουν να αγαπούν το θάνατο και να μισούν τη ζωή».

Ο Ibrahim al-Maarawi, δάσκαλος και εκπαιδευτικός μέντορας στο Ιντλίμπ, δήλωσε ότι το ποσοστό εγκατάλειψης των σχολείων του Ιντλίμπ είναι περίπου 40%. Επίσης ανέφερε στη συνέντευξή του στο North Press ότι πολλοί από αυτούς τους μαθητές μπήκαν στα πεδία των μαχών στο Ιντλίμπ «επειδή επηρεάστηκαν από τις ιδέες που διαδίδονται στο περιβάλλον τους, και μερικοί από αυτούς για λόγους που σχετίζονται με την εκδίκηση μέσω των παρατάξεων ή την απόκτηση χρημάτων».

Εντωμεταξύ ενώ οι πρόδρομοι της HTS για τα δικά τους παιδιά επεφύλασσαν τη μοίρα του πολέμου, δεν δίσταζαν να καταδικάζουν στο σκότος και τα παιδιά των άλλων. Κυρίως των μειονοτήτων. Σε ανακοίνωσή της το 2016 η Διεθνής Αμνηστία καταγράφει την απαγωγή τουλάχιστον τριών παιδιών - αγοριών ηλικίας 14, 15 και 16 ετών - από την Jabhat al-Nusra και το Ισλαμικό Κίνημα Ahrar al-Sham στο Ιντλίμπ και το Χαλέπι μεταξύ 2012 και 2015.

Φυσικά, για μια οργάνωση σαν αυτή η πραγματοποίηση βασανιστηρίων δεν θα προκαλούσε έκπληξη .

Ο «Ibrahim» (όχι το πραγματικό του όνομα), πολιτικός ακτιβιστής που απήχθη από την Jabhat al-Nusra τον Απρίλιο του 2015 στο Χαλέπι, δήλωσε στη Διεθνή Αμνηστία ότι βασανιζόταν συνεχώς κατά τη διάρκεια των τριών ημερών που κρατούνταν. Πιστεύει ότι στοχοποιήθηκε επειδή οργάνωσε ειρηνικές διαδηλώσεις υπέρ της εξέγερσης του 2011.

«Με πήγαν στο δωμάτιο βασανιστηρίων. Με τοποθέτησαν στη θέση shabeh, κρεμώντας με από το ταβάνι από τους καρπούς μου έτσι ώστε τα δάχτυλα των ποδιών μου να είναι σε απόσταση από το έδαφος. Στη συνέχεια άρχισαν να με χτυπούν με καλώδια σε όλο μου το σώμα... Μετά το shabeh χρησιμοποίησαν την τεχνική του dulab . Δίπλωσαν το σώμα μου και με ανάγκασαν να μπω μέσα σε ένα λάστιχο και μετά άρχισαν να με χτυπούν με ξύλινα παλούκια», είπε. Αργότερα τον άφησαν ελεύθερο, εγκαταλελειμμένο στην άκρη ενός δρόμου, σημειώνει η Διεθνής Αμνηστία.

**Rebranding monster**

Κατά την προέλαση του HTS στο Χαλέπι, ο Jawlani εξέδωσε ανακοίνωση με την οποία έδωσε οδηγίες στους στρατιώτες του, να μην «τρομάζουν τα παιδιά», να μην «κόβουν δέντρα» και να μην προκαλούν φόβο στους ανθρώπους άλλων θρησκειών, ενώ δήλωσε επίσης πως «η διαφορετικότητα είναι δύναμη». Μάλιστα, η κυβέρνησή του, μοίρασε 65.000 φρατζόλες ψωμί και ξεκίνησε ήδη να μαζεύει τα σκουπίδια στα Χαλέπι, όπως μας ενημέρωσε η Telegraph. Παρά τα συγκεκριμένα βήματα,

«αν θέλουν να κερδίσουν την υποστήριξη των δύσπιστων ντόπιων -και τη συγκρατημένη αποδοχή της Δύσης, που παρακολουθεί- θα πρέπει να βεβαιωθούν ότι η πληθώρα των γραφειοκρατικών πρωτοβουλιών που δρομολογήθηκαν τις τελευταίες ημέρες είναι κάτι περισσότερο από μια απλή επιχείρηση δημοσίων σχέσεων» συμβουλεύει τους τζιχαντιστές το άρθρο της Telegraph.

Συνοψίζοντας: Λιθοβολισμοί γυναικών μέχρι θανάτου, εκτελέσεις, βασανιστήρια, απαγωγές παιδιών και εξαναγκαστικοί γάμοι. Μπορούν αυτά να μας δείξουν ποια κατεύθυνση θα ακολουθήσουν οι αρχές της HTS ή είναι πιο ενδεικτικές για τις μελλοντικές κατευθύνσεις οι ανακοινώσεις για τη διαφορετικότητα και οι φρατζόλες ψωμί;

Σε κάθε περίπτωση κάποιος δείχνει έτοιμος να συγχωρήσει και να ξεχάσει όλα τα εγκλήματα πολέμου και ειρήνης που διέπρατταν οι άντρες του HTS για χρόνια. Δεν είναι άλλος από εκείνον τον Κύριο των δυνάμεων που ανέφερε πριν και ο Λειβαδίτης. Των Δυτικών, βεβαίως δυνάμεων.

Πηγές: Ανεξάρτητη Διεθνής Επιτροπή Έρευνας του ΟΗΕ, για τη Συριακή Αραβική Δημοκρατία, Aljazeera, Axios, BBC, Διεθνής Αμνηστία, France24, Foreign Policy, Guardian, MEMRI, Middle, North Press, Middle East Eye, STJ, State Department, Telegraph, Times of Israel, The Independent, United Nations